

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De nonnullis, qui ex Regibus monachi facti, iterum habitu relicto Reges creati sunt. cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

*De nonnullis, qui ex Regibus Monachi facti,
iterum habitu relicto Reges creati sunt,*

Cap. XIII.

Theodoricus I. Francie Rex.

TEODORICVS; huius nominis primus, XI. M
rouingorum in Gallia Rex, ab Ebroino aule po
fecto in Frarris Clotharii defuncti locum se
ctus, propter immanem tyrannidem, ac rupi
voluptates, ad S. Dionysij monachorum con
gium telegatus, anno 667, ibidem per annos du
decim uitam monasticam habitu, & tonsura duxit: sed post frat
Childerici interitum, ueste monachali relecta, ad pristinam re
dignitatem. Hanc cum annis quindecim tenuisset, a Pipino Bi
bantiæ Duce bello uictus captusque, biennio ab hinc obiit anno
Domini 693, & in monasterio S. Vedasti ord. S. P. Ben. apud Ama
batæ sepultus est. De quo sic in suis epigrammatibus canit Ber
nardus de Gerardis;

*Hic in cœnobium coniectus sacra corona
Mutans, in solum regnumque reponitur, yni
Ebroino, cui meus a recto est deuia, credit
Et Nicolaus Clemens in suis Australia Regibus:
Qui Monachus fuit attonso raroque capillo,
Qui coluit cera, lampade, fare, Deum.
Australios, Gallos, heres, Fratrisque, patrisque,
Rex Theodoricus, gratus virisque, regit.*

*Aimonius monachus de' gest. Franc. lib. 4. c. 44. Belfore finit
nal. Franc. lib. 1. ca. 39. & alij Gallici scriptores; quorum nonnulli
male, pro monacho S. Dionysii, Luxouensem fuisse dicunt, in qua
niunt emendandi.*

Cormarcus, Mumonie Rex.

CORMARCUS, Mumoniæ partis Australis in Hibernia Rex, in
tre regno deturbatus, exilio sui erūnas uelut alter Iob patiēter fū
ad salutis portum, uitam Monasticā exercendam se contulit, s. Mil
chia Episcopo eius propositū cōfirmante: quā cū duceret innocē
tiss.

nam, Deo iam sic disponente præter spem ad regnum reuocata quod reliquum fuit vite in omni pietate transfigit. *S. Bernardus Abas in vita S. Malachia Episcopi, c. 2. & 5.*

Reginae Sanctimoniales factæ, & Sanctæ.

Cap. X I I I .

S. Clotilda, Francie Regina, S. Martini, Turonis Monialis.

 CLOTILDA, siue Clotildis, Chilperici Burgundie Regis filia, & Clodouei Magni Franciæ Regis vxor, cuius prædicatione ipse Rex ad fidem catholicam conuersus est, uero suo uiam uniuersitate carnis ingresso, mundi huius illecebris valde cœdens, ut lucraretur Christum, uoluntariam in monasterio S. Martini Turonicae ciuitatis amplexa paupertatem, & facio testa uelamine, sub regulari disciplina ita uita sua, mores indumentum, ut & miraculis clarescere, & post mortem Sanctorum catalogo adscribi mererit. Obiit anno Domini 554. die 3. Iunij. *Francis Belforeius in annalibus Francia, lib. 1. c. 12. & 16.*

S. Andouera, Francie, Cœnomannis.
ANDOVERA, siue Audouaria, Hispania, Chilperici I. Francie Regis uxor, absente Chilperico marito, Fredegundis astutissime feminæ, Chilperici concubinae arte ac dolo circumuenta, ut suam propriam quam ex Chilperico conceperat ex sacro fonte ipsa per se, & non per aliam suscipieret, seduca quidem fecit, & idcirco a viro repudiata, & una cum filia in monasterio Cœnomannis sacro ad opera uelamine, anno 574. nouennio post, id est, anno 583. eiusdem Fredegundis, quæ in uxorem Regis transferat, iussu, una cum filia intra monasterii limites gladio crudeliter cæsa, cum martyrii palma ad regnum celorum perpetuo victuura migravit.

A N N O T A T I O.
Ado Viennensis, in chronicō: Aimonius de gestis Franci, lib. 3. cap. 6. & Belforeius, in annalib. Francie, lib. 1. c. 20. 22. & 23. qui solus cœnobii in quo viam egit monasticam meminit, eius memoriam agunt. Nugatur usque que Bugianus noster de monasterio S. Iacobii Pontide, & S. Alberto primo illius loci Abbate, a quo Andoveram nostram consecrata reser, que quam absurdâ sint, & ab omni veritate aliena, sola tem-

E. E c 3 porum